

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda)

2. veebruar 2017*

Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk
TOSCORO — Varasem kaitstud geograafiline tähis „Toscana“ — Absoluutne keeldumispõhjus —
Määruse (EÜ) nr 40/94 artikkel 142 — Määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklid 13 ja 14 — Osaline
kehtetuks tunnistamine

Kohtuasjas T-510/15,

Roberto Mengozzi, elukoht Monaco (Monaco), esindaja: advokaat T. Schuffenecker,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: A. Schifko ja S. Crabbe,

kostja,

keda toetab

Itaalia Vabariik, esindaja: G. Palmieri,

menetlusse astuja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP, asukoht Firenze (Itaalia),
esindaja: advokaat F. Albisinni,

mille ese on hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 5. juuni 2015. aasta otsuse (asi R 322/2014-2) peale,
mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva
Toscana IGP ja R. Mengozzi vahel,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president V. Tomljenović, kohtunikud A. Marcoulli (ettekandja) ja A. Kornezov,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 7. septembril 2015,

arvestades EUIPO vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. novembril 2015,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 17. novembril 2015,

arvestades Üldkohtu seitsmenda koja presidendi 15. jaanuari 2016. aasta otsust anda Itaalia Vabariigile luba astuda menetlusse EUIPO nõuete toetuseks,

arvestades Itaalia Vabariigi seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 1. märtsil 2016,

arvestades hageja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 14. aprillil 2016,

arvestades kohtuasja ümbermääramist seitsmendale kojale,

arvestades Üldkohtu kodade koosseisu muutumist,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning otsustades Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Roberto Mengozzi esitas 17. juunil 2002 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudetud redaktsioonis, (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1)) ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk TOSCORO.
- 3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbivaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 29 ja 30 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:
  - klass 29: „õlid ja rasvad; taimsed toiduõlid, eelkõige oliiviõli; pastad toiduainena, eelkõige Kreeka pähkli pasta, artišokipasta trühvlimahlaga, roheline ja musta oliivi pastad; seemed kastmes ja kuivatatud seemed“;
  - klass 30: „kohv, kohviekstraktid, kohvil põhinevad tooted, kohviasendajad ja kohviasendajatest ekstraktid; tee, tee-ekstraktid ja teel põhinevad tooted; kakao ja kakaol põhinevad tooted; šokolaad, šokolaaditooted; kondiitritooted, maiustused; suhkur, looduslikud magusained; pagaritooted, leib, sai, pärm, kondiitritooted; küpsised; koogid, magustoidud, pudingid; jäätis, jäätise valmistusained; mesi ja tehimesi; hommikuhelbed, riis, pasta (makarontooted), riisil põhinevad tooted, jahu või teraviljad, ka valmistoitudena; aroomi- või maitseained, salatikastmed, äädikas, majonees, pitsa, kastmed, eelkõige tomatikastmed ja taimsed kastmed“.
- 4 Sõnaline tähis TOSCORO registreeriti 17. novembril 2003 ELi kaubamärgina numbriga 2752509.
- 5 Vaidlusaluse kaubamärgi registreering avaldati 5. jaanuari 2004. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr°2004/001

- 6 Menetlusse astuja Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP esitas 10. detsembril 2012 EUIPO-le vaidlusaluse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotluse määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide c, g ja k alusel koostoimes sama määruse artikli 52 lõike 1 punktiga a.
- 7 Kehtetuks tunnistamise taotluses tugineti kaitstud geograafilisele tähisele „Toscano“, mis on Euroopa Liidus registreeritud vastavalt nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrusele (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT 1992, L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4) [asendatud nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT 2006, L 93, lk 12), mis on omakorda asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrusega (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012, L 343, lk 1)]. „Toscano“ registreeriti kaitstud geograafilise tähisena toote „oliiviõli“ jaoks vastavalt komisjoni 20. märtsi 1998. aasta määrusele (EÜ) nr 644/98, millega täiendatakse määruse (EÜ) nr 1107/96 (geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise kohta nõukogu määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklis 17 sätestatud korras) lisa (EÜT 1998, L 87, lk 8; ELT eriväljaanne 03/22, lk 333).
- 8 Kehtetuks tunnistamise taotlus esitati kõigi kaupade suhtes, mida vaidlusalune kaubamärk hõlmas.
- 9 Tühistamisosakond rahuldab 29. novembril 2013 kehtetuks tunnistamise taotluse teatavate kaupade osas, mis kuuluvad klassidesse 29 („õlid ja rasvad“; „taimsed toiduõlid, eelkõige oliiviõli“ ja 30 („aroomi- või maitseained, salatikastmed“).
- 10 Hageja esitas 27. jaanuaril 2014 EUIPO-le määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel tühistamisosakonna asjaomase otsuse peale kaebuse. Menetlusse astuja esitas omakorda selle otsuse peale vastukaebuse.
- 11 EUIPO teine apellatsioonikoda rahuldab 5. juuni 2015. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) hageja ja menetlusse astuja kaebused osaliselt. Esiteks märkis ta, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt k ei ole käesoleval juhul kohaldatav, kuna nimetatud säte ei olnud vaidlusaluse kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise ajal kehtiv. Teiseks leidis apellatsioonikoda määruse nr 40/94 artiklile 142 viidates, et määruse nr 2081/92 artikli 13 lõige 1 ja artikli 14 lõige 1 ei ole käesolevale asjale vahetult kohaldatavad. Selle põhjal leidis ta vastandatud tähiste visuaalseid ja foneetilisi sarnasusi arvestades, et tähise TOSCORO kasutamine kujutab endast kõnealuse kaitstud geograafilise tähisega seoste tekitamist teatavate kaupade osas, mis kuuluvad klassi 29 („õlid ja rasvad“, „taimsed toiduõlid, eelkõige oliiviõli“ ja „roheline ja musta oliivi pasta“), ning et vaidlusalune kaubamärk tuleb tunnistada neid kaupu puudutavas osas kehtetuks.

Poolte nõuded

- 12 Hageja palub Üldkohtul:
  - tühistada vaidlustatud otsus niivõrd, kui võrd apellatsioonikoda leidis, et vaidlusalune kaubamärk on seoses kaupadega „õlid ja rasvad“, „taimsed toiduõlid, eelkõige oliiviõli“ ja „roheline ja musta oliivi pasta“ kehtetu;
  - tuvastada vaidlusaluse kaubamärgi kehtivus ja hoida see eelnimetatud kaupadega seoses Euroopa Liidu kaubamärkide registris alles;
  - mõista kulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt.

- 13 EUIPO ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 14 Itaalia Vabariik palub Üldkohtul jätta hagi rahuldamata.

Õiguslik käsitlus

- 15 Hageja põhjendab oma hagi kolme väitega. Esimese väite kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti k ja määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõiget 1. Teise väite järgi on määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b kohases vastandatud tähiste sarnasuse analüüsis tehtud hindamisviga. Kolmanda väite kohaselt on rikutud 15. aprilli 1994. aasta intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 214; edaspidi „TRIPS-leping“), mis kujutab endast Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3) lisa 1 C, artiklit 15.

Esimene väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti k ja määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõiget 1

- 16 Hageja täpsustab, et ta ei vaidlusta määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti k kohaldatavust käesolevas asjas. Samas leiab ta, et apellatsioonikoda tegi nimetatud sätte kohaldamisel hindamisvea. Eelkõige märgib hageja, et sõna „toscano“ viitab isikule, kes elab Itaalias Toscana piirkonnas. Seetõttu on asjaomane kaitstud geograafiline tähis kõiki sellest piirkonnast pärinevaid tooteid kirjeldav ja sõna „toscano“ on üldnimetus näiteks oliiviõli kohta. Hageja märgib, et määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõige 1 näeb ette, et kaitstud geograafiline tähis „ei muutu üldnimetuseks“. Seetõttu ei aeta sõna „toscoro“, mis ei tekita Toscana piirkonnaga seoseid, oliiviõli või muude sarnaste kaupadega seoses asjaomase kaitstud geograafilise tähisega segi.
- 17 EUIPO, keda toetab Itaalia Vabariik, ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 18 Kõigepealt tuleb märkida, et väljend „ei muutu üldnimetuseks“, mida hageja tsiteerib määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõikes 1 esineva väljendina, pärineb tegelikult määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõikest 2, mis näeb ette, et „[k]aitstud päritolunimetus ega kaitstud geograafiline tähis ei muutu üldnimetuseks“.
- 19 Tuleb meenutada, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimese lõigu alusel, mis on põhikirja artikli 53 alusel kohaldatav Üldkohtule, ja Üldkohtu kodukorra artikli 177 lõike 1 punkti d kohaselt tuleb hagiavalduses märkida ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Selline ülevaade peab olema nii selge ja täpne, et see võimaldaks kostjal end kaitsta ja Üldkohtul hagi lahendada vajaduse korral ilma täiendavat teavet küsimata (vt kohtuotsus, 29.3.2012, Omya vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Alpha Calcit (CALCIMATT), T-547/10, ei avaldata, EU:T:2012:178, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Ent käesoleval juhul tugineb hageja oma väites määruse nr 1151/2012 artikli 6 lõikele 1, olgugi et ta tsiteerib sama määruse artikli 13 lõiget 2. Lisaks ei täpsusta hageja hagiavalduse üheski osas selgesti, miks oleks apellatsioonikoda pidanud osutatud sätteid kohaldama, ning miks ta väidab, et viimane rikkus määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti k, millele hageja on samuti osutanud. Nagu vaidlustatud otsuse punktist 21 selgesti nähtub, leidis apellatsioonikoda veel, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt k ei ole käesolevale asjale kohaldatav. Vaidlustatud otsusest nähtub samuti, et apellatsioonikoda kohaldas määruse nr 2081/92 asjakohaseid sätteid, mitte määruse nr 1151/2012 sätteid, millele hageja tugines Üldkohtus. Nagu EUIPO oma menetlusdokumentides märkis, ei vasta esimese väite esitlusviis seetõttu kodukorra artikli 177 lõike 1 punkti d nõuetele.

- 21 Teise võimalusena tuleb meenutada, et Üldkohtusse esitatud hagi eesmärk on ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses ja tühistamismenetluses tuleb vaidlustatud akti õiguspärasust kontrollida akti vastuvõtmise ajal eksisteerinud faktiliste ja õiguslike asjaolude põhjal. Seega ei ole Üldkohtu ülesanne uuesti hinnata faktilisi asjaolusid esimest korda Üldkohtus esitatud tõendeid arvestades (vt kohtuotsus, 24.6.2014, *Unister vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Ab in den Urlaub)*, T-273/12, ei avaldata, EU:T:2014:568, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika). Asjaolud, millele tuginetakse Üldkohtus, ilma et neid oleks varem esitatud EUIPO talituste menetluses, saavad mõjutada sellise otsuse õiguspärasust ainult juhul, kui EUIPO oleks pidanud neid arvesse võtma omal algatusel (vt kohtuotsus, 6.2.2013, *Maharishi Foundation vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)*, T-426/11, ei avaldata, EU:T:2013:63, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika). Peale selle ei või kodukorra artikli 188 kohaselt Üldkohtu menetluses poolte esitatud menetlusdokumendid muuta apellatsioonikoja vaidluse eset.
- 22 Nagu EUIPO oma menetlusdokumentides märgib, ei ole hageja EUIPO talitustes väitnud, et asjaomane kaitstud geograafiline tähis on muutunud üldnimetuseks, ega tuginenud selles osas määruse nr 1151/2012 sätetele, millele ta tugineb Üldkohtus. Peale selle ei anna ükski asjaolu alust arvata, et EUIPO oleks pidanud võtma Üldkohtus osutatud faktilisi asjaolusid arvesse omal algatusel, mida ei väida ka hageja.
- 23 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb esimene väide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.

Teine väide, et vastandatud tähiste sarnasuse analüüsimisel on tehtud hindamisviga

- 24 Hageja märgib, et isegi kui kaitstud geograafiline tähis ei ole muutunud üldnimetuseks, mida ta ei väida, tegi apellatsioonikoda hindamisvea vastandatud tähiste sarnasuse analüüsis määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b rakendamisel. Foneetilisest küljest hääldatakse sõna „toscoro“ vähemalt inglise, itaalia ja hispaania keeles rõhuasetusega viimasel silbil. Sõna „toscano“ hääldatakse vähemalt inglise keeles rõhuasetusega keskmisel silbil. Seega on vastandatud tähised selle poolest erinevad. Need erinevad teineteisest ka visuaalsest küljest, võttes arvesse nende vastavat õigekirja. Kontseptuaalsest küljest on sõna „toscoro“ väljamõeldis, samas kui asjaomane kaitstud geograafiline tähis annab edasi Toscana oliiviõli kontsepti. Vastandatud tähised on ka sellest küljest erinevad. Apellatsioonikoda ei oleks tohtinud vaidlusalust kaubamärki ja asjaomast kaitstud geograafilist tähist segmentideks jagada. Hageja märgib lisaks, et asjaomane kaitstud geograafiline tähis ei ole üldtuntud. Seetõttu ei aja keskmine tarbija vastandatud tähiseid segi ja hageja vaidleb vastu apellatsioonikoja järeldusele, mille kohaselt vaidlusalune kaubamärk tekitab asjaomase kaitstud geograafilise tähisega seoseid. Hageja lisab, et apellatsioonikoda tegi hindamisvea, kui esiteks lükkas tagasi tema argumendid, mille kohaselt EUIPO on registreerinud asjaomase kaitstud geograafilise tähisega väga sarnaseid kaubamärke, ja teiseks leidis, et oliivipasta on oliiviõliga sarnane.
- 25 EUIPO, keda toetab Itaalia Vabariik, ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 26 Kõigepealt tuleb märkida, et teise väite raames vaidleb hageja vastu esiteks vastandatud tähiste võrdlusele, mille apellatsioonikoda läbi viis, ja teiseks järeldusele, mille kohaselt oliiviõli ja roheline ning musta oliivi pastad on sama liiki tooted.
- 27 Peale selle tuleb rõhutada, et vastupidi hageja väidetele ei kohaldanud apellatsioonikoda määruse nr 1151/2012 artikli 13 lõike 1 punkti b. Olles nimelt leidnud, et määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt k ei ole käesolevas asjas kohaldatav (vaidlustatud otsuse punkt 21), täpsustas ta, et selle sättega pelgalt kodifitseeriti eeskirjad, mis tulenevad määruse nr 2081/92 artikli 13 lõikest 1 ja artikli 14 lõikest 1, mis omakorda on määruse nr 40/94 artikli 142 alusel käesolevale asjale vahetult kohaldatavad. Apellatsioonikoda lisas, et kui ta peaks nõustuma selle absoluutse kehtetuks tunnistamise alusega, nagu on see, millele tugines menetluspool, siis tuleks tal lähtuda sellest alusest ka nende

õigusnormide kohaselt, mis kehtisid vaidlusaluse kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise ajal (vaidlustatud otsuse punktid 27 ja 28). Hageja ei sea aga Üldkohtus kahtluse alla apellatsioonikoja vastavat põhjendust.

- 28 Kohtuasjas kohaldatavate õigusnormide kohta tuleb meenutada, et määruse nr 40/94 artikkel 142 käesolevale kohtuasjale kohaldatavas redaktsioonis näeb ette, et „[k]äesolev määrus ei mõjuta [...] määrust [...] nr 2081/92 [...], eriti selle artiklit 14“. Määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 esimene lõik sätestab käesolevale kohtuasjale kohaldatavas redaktsioonis, et „[k]ui [...] geograafiline tähis registreeritakse vastavalt käesolevale määrusele, lükatakse tagasi avaldus tootemargi nime registreerimiseks, kui see vastab mõnele artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega, tingimusel et tootemargi nime registreerimise taotlus on esitatud pärast [sama määruse] artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäeva“. Määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 teine lõik näeb omakorda ette, et „[e]simese lõigu sätteid rikkudes registreeritud tootemarkide nimed tunnistatakse kehtetuteks“.
- 29 Sellest tulenevalt on EUIPO kohustatud kohaldama määrust nr 40/94 nii, et see ei mõjutaks kaitstud geograafilisele tähisele määruse nr 2081/92 alusel antud kaitset. Eelkõige peab EUIPO määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 alusel keelduma mistahes sellise kaubamärgi registreerimisest, mis vastab sama määruse artiklis 13 osutatud olukorrale ja puudutab sama liiki kaupa, ning kui kaubamärk on juba registreeritud, tunnistada see kehtetuks (vt selle kohta kohtuotsus, 12.9.2007, *Conorzio per la tutela del formaggio Grana Padano vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Biraghi (GRANA BIRAGHI)*, T-291/03, EU:T:2007:255, punktid 53–56).
- 30 Käesoleval juhul kohaldas apellatsioonikoda määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 punkti b, mis sätestab, et „[r]egistreeritud nimetusi kaitstakse [...] väärkasutuse, jäljendamise või seoste tekitamise eest, isegi kui on viidatud toote tegelikule päritolule või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „viis“, „tüüp“, „meetod“, „toodetud nagu“, „imitatsioon“ või muu samalalaadne väljend“. Arvestades vastandatud tähiste visuaalsete ja foneetiliste sarnasustega, järeldas ta, et tähise TOSCORO kasutamise puhul on teatavate klassi 29 kuuluvate kaupade osas tegemist asjaomase kaitstud geograafilise tähisega seoste tekitamisega.
- 31 Määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 punktis b kasutatud seoste tekitamise mõiste hõlmab olukorda, milles teatava toote tähistamiseks kasutatav sõna sisaldab üht osa kaitstud nimetusest, mistõttu tarbijal tekib toote nime nägemisel kujutlus tootest, mille nimetus on kaitstud (kohtuotsused, 4.3.1999, *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, EU:C:1999:115, punkt 25, ja 26.2.2008, komisjon vs. Saksamaa, C-132/05, EU:C:2008:117, punkt 44). Siinkohal on Euroopa Kohus võtnud arvesse foneetilist ja visuaalset sarnasust, mis võib müüginimetuste vahel esineda. Euroopa Kohus on ka märkinud, et vastavalt olukorrale võib olla vaja võtta arvesse erinevates keeltes olemasolevate sõnade „kontseptuaalset sarnasust“. Lõpuks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on sedastanud, et kaitstud nimetusega võidakse tekitada seoseid isegi vastavate kaupade igasuguse segiajamise tõenäosuse puudumise korral, oluline on see, et avalikkus ei seostaks omavahel toodete päritolu ja et ettevõtja ei oleks kaitstud geograafilist tähise mainest võimalik alusetut kasu saada (vt analoogia alusel kohtuotsus, 21.1.2016, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, punktid 33, 35 ja 45 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Peale selle tuleb määruse nr 2081/92 eesmärke arvestades, mis seisnevad muu hulgas tarbijakaitse tagamises (kohtuotsus, 25.6.2002, *Bigi*, C-66/00, EU:C:2002:397, punkt 31), võtta arvesse keskmise tarbija eeldatavaid ootusi, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas (vt analoogia alusel kohtuotsus, 21.1.2016, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, punktid 24 ja 25). Samuti tuleb meenutada, et selline tarbija tajub kaubamärki tervikuna ega uuri selle erinevaid detaile (kohtuotsus, 12.6.2007, *Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, punkt 35). Vastandatud tähiseid arvestades tuleb tarbijana arvesse võtta liidu tarbijat (vt analoogia alusel kohtuotsus, 21.1.2016, *Viiniverla*, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 27).

- 33 Vastandatud tähiste võrdluse osas põhinevad hageja argumendid sisuliselt peamiselt asjaolul, et tähised on erinevad ning seetõttu ei tekita vaidlusalune kaubamärk asjaomase kaitstud geograafilise tähisega seoseid.
- 34 Nagu aga apellatsioonikoda õigesti märkis, on mõlema tähise algus sama: see on element „tosc“. Siinkohal tuleb meenutada, et põhimõtteliselt pöörab tarbija rohkem tähelepanu tähise algusele kui selle lõpule (kohtuotsused, 16.3.2005, L'Oréal vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, EU:T:2005:102, punktid 64 ja 65, ja 15.7.2015, Westermann Lernspielverlag vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Diset (bambinoLÜK), T-333/13, ei avaldata, EU:T:2015:490, punkt 26).
- 35 Lisaks on kahe vastandatud tähise viimane täht samuti identne: see on täht „o“.
- 36 Nii on vastandatud tähistel, mis mõlemad koosnevad seitsmest tähest ja kolmest silbist, ühised viis tähte, mis asuvad samas kohas.
- 37 Seetõttu ei teinud apellatsioonikoda hindamisviga, kui leidis, et vastandatud tähised on visuaalselt väga sarnased ja seda hoolimata erinevusest, mis seisneb vastavalt elementide „or“ ja „an“ olemasolus. Nagu apellatsioonikoda õigesti märkis, ei korva see erinevus, mis puudutab kaht vastandatud tähiste keskel olevat tähte, eespool nimetatud märkimisväärset sarnasust, mis puudutab nende tähiste algust ja lõppu.
- 38 Samuti oli apellatsioonikojal hindamisviga tegemata alust järeldada, et vastandatud tähised on foneetiliselt väga sarnased. Nimelt on vastandatud tähistel ühised esimene ja viimane silp. Erinevus, mis puudutab keskmist silpi, ei sea kahtluse alla nende tähiste vahelist märkimisväärset sarnasust, nagu apellatsioonikoda õigesti märkis. Mis puutub hageja osutatud fakti, et vastandatud tähiseid hääldatakse inglise keeles erineva rõhuasetusega, siis ei sea see kahtluse alla nendevahelist foneetilist sarnasust ega seda, et muudes keeltes hääldatakse neid samasuguse rõhuasetusega.
- 39 Neid asjaolusid arvestades tuleb järeldada, et vastandatud tähised on visuaalselt ja foneetiliselt sarnased.
- 40 Hageja argument – kui eeldada, et see on põhjendatud –, millega ta soovib väita, et sõna „toscoro“ on väljamõeldud ja ilma konkreetse tähenduseta sõna, samas kui asjaomane kaitstud geograafiline tähis annab edasi Toscana oliiviõli kontsepti, ei anna põhjust järeldada, et vaidlusalune kaubamärk ei tekita kõnealuse kaitstud geograafilise tähisega seoseid. Peale selle, et nimetatud asjaolu ei sea kahtluse alla vastandatud tähiste visuaalset ja foneetilist sarnasust, on kaitstud geograafilise tähise ja kaitstava toote vaheline seos kaitstud geograafilistele tähistele kui sellistele omane ega saa vähendada liidu õigusega nendele ette nähtud kaitset.
- 41 Arvestades kõiki neid asjaolusid ning eelkõige vastandatud tähiste vahelist visuaalset ja foneetilist sarnasust, ei teinud apellatsioonikoda hindamisviga, kui leidis, et sõna „toscoro“ võib tekitada seoseid kaitstud geograafilise tähisega „Toscano“, kui tarbija puutub kokku sama liiki toodetega, kui on need, mida hõlmab asjaomane kaitstud geograafiline tähis. Vastavad visuaalsed ja foneetilised sarnasused võivad ajendada tarbijat võtma võrdlusaluseks oliiviõli jaoks kaitstud geograafilise tähise „Toscano“, siis kui tarbija puutub kokku sama liiki toodetega, mis kannab nime „toscoro“ (vt selle kohta kohtuotsus, 26.2.2008, komisjon vs. Saksamaa, C-132/05, EU:C:2008:117, punkt 48).
- 42 Mis puutub asjaomastesse toodetesse, siis ei vaidlusta hageja apellatsioonikoja järeldust – milles pealegi ei ole tehtud hindamisviga –, et oliiviõli kuulub kaupade „õlid ja rasvad“ ning „taimsed toiduõlid, eelkõige oliiviõli“ hulka, mida vaidlusalune kaubamärk hõlmab ja mis kuuluvad klassi 29. Seega on need kaubad sama liiki kui asjaomase kaitstud geograafilise tähisega kaitstud oliiviõli.
- 43 Hageja vaidlustab hoopis apellatsioonikoja seisukoha, mille kohaselt vaidlusalune kaubamärk tekitab asjaomase kaitstud geograafilise tähisega seoseid kaupade „roheline ja musta oliivi pastad“ osas, mis samuti kuuluvad klassi 29.

- 44 Tuleb meenutada, et määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 näeb käesolevale kohtuasjale kohaldatavas redaktsioonis ette, et kaubamärgi registreerimise taotlus lükatakse tagasi, kui see vastab mõnele sama määruse artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega. Seega ei pea asjaomane kaup olema tingimata identne tootega, mis on kaitstud geograafilise tähise objekt, vaid neil peavad olema teatavad ühised omadused.
- 45 Siinkohal tuleb märkida, et ühelt poolt oliivipastal ja teiselt poolt oliiviõlil on oluline ühine omadus, nimelt on need mõlemad oliividest valmistatud toiduained. Nende peamine koostisaine on seega sama. Peale selle tuleb ilmselge põhjendamatus tõttu lükata tagasi hageja väide, mille kohaselt sisuliselt on oliivipastad peamiselt „kosmeetikatooted“. Peale selle, et nimetatud väide ei ole põhjendatud, on see ka vastuolus Nizza klassifikatsiooni klassi 29 päise ja selle klassi selgitavate märkustega, mis puudutavad peamiselt toiduaineid. Peale selle leidis apellatsioonikoda õigesti ja ilma, et hageja oleks esitanud selle kohta üksikasjalikke tõendeid, et mõiste „oliivipasta“ on piisavalt ebamäärane, et see hõlmab oliiviõlist valmistatud pastasid ning seetõttu on oliivipasta ja oliiviõli vahel teatav sarnasus. Siinkohal tuleb samuti märkida, et tõendid, mille menetlusse astuja EUIPOs, eelkõige 5. juuli 2013. aasta seisukohtades esitas, näitavad, et teatavad purgis olevad valmistoidud, mis on valmistatud oliividest, sisaldavad koostisainena oliiviõli, mis vastavalt olukorrale on asjaomase kaitstud geograafilise tähisega hõlmatud. Seetõttu ei teinud apellatsioonikoda hindamisviga, kui sedastas, et oliivipastad on sama liiki tooted kui asjaomase kaitstud geograafilise tähisega hõlmatud oliiviõli.
- 46 Hageja muud argumentid ei sea neid järeldusi kahtluse alla.
- 47 Mis puutub väitesse, et EUIPO on registreerinud kaubamärke, mis on asjaomase kaitstud geograafilise tähisega väga sarnased, siis tuleb meenutada, et otsuste puhul, mida apellatsioonikojad võtavad vastu määruse nr 40/94 alusel tähiste kaubamärkidena registreerimise kohta, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutusõiguse teostamisega. Järelikult tuleb apellatsioonikoja otsuste seaduslikkust hinnata, nagu apellatsioonikoda õigesti märkis, ainult nimetatud määruse alusel, nagu liidu kohus on seda tõlgendanud, mitte apellatsioonikoja varasema otsustuspraktika alusel (kohtuotsus, 26.4.2007, Alcon vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-412/05 P, EU:C:2007:252, punkt 65). Kui eeldada, et hageja esitab nendes argumentides tegelikult võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise väite, siis tuleb meenutada, et selle põhimõtte järgimisel tuleb arvestada ka seaduslikkuse põhimõttega. Peale selle peab õiguskindluse ja hea halduse põhimõtte kohaselt olema iga registreerimistaotluse kontrollimine range ja täielik ning see tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul (kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punktid 75 ja 77). Eelnimetatud põhjustel ei teinud apellatsioonikoda hindamisviga. Sellest tulenevalt ei saa hageja tulemuslikult ja selleks, et lükata ümber järeldus, millele apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses jõudis, tugineda EUIPO varasematele otsustele (vt selle kohta kohtuotsus, 2.5.2012, Universal Display vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (UniversalPHOLED), T-435/11, ei avaldata, EU:T:2012:210, punkt 39). Lisaks tuleb rõhutada, et EUIPO otsused, millele hageja tugines, käsitlevad tähiseid, mis erinevad käesolevas kohtuasjas käsitletud tähistest.
- 48 Mis puutub hageja argumenti, et asjaomane kaitstud geograafiline tähis ei ole üldtuntud, eeldades et see argument on Üldkohtus vastuvõetav, siis olgu märgitud, et see on ainetu, kuna nagu EUIPO oma menetlusdokumentides märkis, kaitstud geograafilise tähise üldtuntus ei ole selle kaitse tingimus.
- 49 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb hageja teine väide põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud TRIPS-lepingu artiklit 15

- 50 Hageja väidab, et vaidlusalune kaubamärk vastab TRIPS-lepingu artiklis 15 esitatud tingimustele ja asjaomane kaitstud geograafiline tähis selle lepingu artiklile 22. Kuna need kaks registreerimissüsteemi hageja sõnul välistavad teineteist, peab vaidlusalune kaubamärk jääma liidu kaubamärkide registrisse.

- 51 EUIPO, keda toetab Itaalia Vabariik, ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 52 Tuleb meenutada, et kodukorra artikli 188 kohaselt ei või Üldkohtu menetluses poolte esitatud menetlusedokumendid muuta apellatsioonikoja vaidluse eset.
- 53 Nagu EUIPO oma menetlusedokumentides õigesti märkis, ei tuginenud hageja EUIPO talitustes TRIPS-lepingu artiklile 15 koostoimes selle lepingu artikliga 22.
- 54 Sellest tuleneb, et kolmas väide tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata.
- 55 Seetõttu tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja teha otsust teise nõude vastuvõetavuse kohta.

Kohtukulud

- 56 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 57 Lisaks kannavad kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud.
- 58 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb EUIPO ja menetlusse astuja kohtukulud vastavalt viimaste nõudele välja mõista hagejalt.
- 59 Jätta Itaalia Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta R. Mengozzi kohtukulud tema enda kanda ja mõista talt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Consorzio per la tutela dell'olio extravergine di oliva Toscano IGP kohtukulud.**
- 3. Jätta Itaalia Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.**

Tomljenović

Marcoulli

Kornezov

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 2. veebruaril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad